

prejeli smo pismo

Upokojenci na Dobrovi

14. maja smo se zbrali upokojenci iz krajevne skupnosti Dobrova na redni letni konferenci. Ker smo sami, je bila udeležba polnoštevilna, iz razprave pa je bilo zaznati tudi večje zanimanje za upokojensko problematiko v naši krajevni skupnosti. Zato je bilo tudi več predlogov za naše delo kot takrat, ko smo imeli skupno društvo s Polhovim Gradcem in Horjulom.

Iz letnega poročila smo zvedeli, da smo 29. novembra obiskali in obdarili 18 članov, ki so starejši od 80 let. Dogovorili smo se, da smo naslednje obiskovali člane in članice, ki so dopolnili 75 let.

Po dogovoru na konferenci smo 13. junija organizirali izlet na otok Krk. Ogledali smo si tudi Titov most. Izlet je izredno dobro uspel in dokazal, da se upokojenci radi srečujemo in znamo preživeti skupen dan v dobrem razpoloženju.

FRANJA VOLČIČ

Zakaj ne drugače?

Zelo se strinjam s pripombami tov. KORENA, Pot na grič 2, zaradi mednarodne najbolj prometne Dolenjske ceste, ki ni primerna – za štiristezni, saj je tako prenevarno. Nikakor ne bi smeli dovoljevati, da tovornjaki s prikolicami vozijo skozi RUDNIK, tik ob makd. pločniku, pa še z brzino 80-100 km, ko je tam – naseljeno ozemlje. Tik ob pločniku naj vozita le mestni in grosupeljski avtobus.

Blizu cestne ograje je visoko nad cesto – cestna svetilka, že skoro dve leti je ni več. Zaradi tega je na Dolenjski cesti nekako 80 m pločnik v temi, ter poleg še živa meja. Tako je tam hoja za pešca v večernih urah – nevarna. Menim, da ni veliko stroškov, da se zopet namesti svetilka.

Tov. Koren je omenil svetlobne cestne varnostne oznake, kar je nujno. Dostavljam, da je potrebno namestiti še eno pri avtopostaji za RUDNIK in to pri Gasilnem domu. Učenci se s popoldanske izmene Osnovne šole Oskarja Kovačiča – pozimi iz šole vračajo od 18. do 20. ure, ter prav težko prečkajo cesto prek zebre. Zlasti tovrstni imajo brezobzirne šoferje, ki se ne ozirajo na prehod in vožnjo z »nezmanjšano« brzino. Saj sta se ravno na tem prehodu že pripetili dve smrtni nesreči. Saj gre tam – za varnost pešcev!

ST. SKOČIR
Ljubljana
Pot na grič 15

IZ VELIKIH LAŠČ

Dobili smo nov prapor

Društvo upokojencev iz Velikih Lašč je imelo letos svoj letni sestanek že kar na dan žena – 8. marca 1982, in dobili smo nov prapor.

V našem društvu, ki je bilo ustanovljeno leta 1950, je včlanjenih 210 upokojencev. Na novo je pristopilo 12 članov. K večjemu počitku pa smo

spremili kar 10 oseb. Umrli so sledeči člani: Jože Grebenc – Opalkovo, Alojzija Bavdek – Velike Lašče, Milka Muha – Velike Lašče, Zofija Pečnik – Velike Lašče, Franciška Kožar – Brankovo, Feliks Andoljšek – Rašica, Janez Koprivec – Velike Lašče, Anton Žužek – Borovec, Marjeta Lužar – Krvava peč in Jože Gačnik iz Velikih Lašč. Počastili smo njihov spomin z enominutnim molkom. V našem društvu je 52 odstotkov članov starih nad 70 let in samo 18 odstotkov mlajših od 60 let. Kakor vsako leto, tako so tudi letos obdarili vse 80-letnike, bolnim članom in članicam pa je tajnica Marija Paternost poslala spodbudne pismene pozdrave z željo, da bi svoje težave pogumno prenašali.

Zveza društev upokojencev Slovenije je ob 35-letnici obstoja podelila vsem društvom srebrne značke z listino – prejelo jo je tudi naše društvo. Na predlog našega društva so prejeli zlate značke z listinami tri zaslužne članice, to so: častna predsednica Društva upokojencev Justina Jagodič, po- verjenica Pepca Zalar in Milka Muha. Podelitev je bila v Ljubljani pri društvu upokojencev Rudnik. Vse zadane naloge je društvo vestno izpolnilo. Ob priliki praznovanja 150-letnice rojstva Frana Levstika so tudi naši člani in članice Društva upokojencev vložili ogromno truda in dela k uspehi proslavi.

8. marca smo slovesno razvili naš novi prapor. Društvo ga je nabavilo s prispevki članov; večji del pa je prispevala občinska zveza Društva upokojencev, TOZD gozdarstvo Velike Lašče, KZ Velike Lašče, Hoja Rob ter krajevne skupnosti Velike Lašče, Rob in Turjak.

Proslave so se udeležili tovariš Erjavec, ki je zastopal ZDU Slovenije in mestno zvezo – Ljubljano, ter predsednik občinske zveze tov. Žumer in tajnica tov. Garbasova.

Po poročilih in slovesnem razvitu prapora je sledil kulturni program. Sodelovali so učenci in učence osnovne šole Primoža Trubarja, malčki iz vrta in pa pevski zborček upokojenk. Ob polnoštevili udeležbi je program prav lepo uspel.

Na sestanku smo se dogovorili, da bomo letos priredili tri izlete. 20. maja smo uresnili prvi izlet. Na Urhu pri Ljubljani so nam privrele solze, ko smo zagledali znane obraze, kateri so bili nečloveško mučeni in pobiti v pretekli vojni. V Volčjem potoku nam je tamkajšnji uslužbenec podrobno in s pravo ljubeznijo do narave in rastlin razložil nastanek parka in nas navduševal za lepoto naše domovine Slovenije. Potovali smo do Litije na Valvazorjev grad Bogenšperk.

Z izletom smo bili vsi prav zadovoljni.

ANICA JAKLIČEVA

Dobrovški upokojenci na Krku

Društvo upokojencev Dobrova je 13. junija organiziralo izlet na otok Krk.

Ob 5. uri je pripeljal avtobus Integrala na Dobrovo in takoj z nekaj člani odpeljal do Žirovnika. Ko smo se peljali od vasi Šujica proti vasi Gaberje smo z avtobusa opazovali, naraslo reko Gradaščico, kako prestopa svojo

strugo. Pri Žirovniku so vstopili čakajoči izletniki, nato je avtobus odpeljal nazaj proti Dobrovi. Ustavili smo se pri Mostu na Hruševo, da bi tam pobrali še tri člane. Reka Gradaščica je v tem času že tako narasla, da je bil dohod na most in k cesti nemogoč. Na drugi strani pod vasjo Hruševo, nekaj sto metrov so stali trije člani DU, ki bi radi šli z nami na izlet. Do nas niso mogli. Z žalostnimi obrazi so nam pomahali v slovo in nam zaželeli srečno pot in lepo vreme, ker je še tedaj močno deževalo.

Ne prav veseli smo se odpeljali dalje, kjer so na dogovorjenih krajih vstopili novi člani DU. Ko so vstopili na Dobrovo še ostali izletniki je avtobus odpeljal ob 5.40 uri skozi vas Podsmreko, kjer je vstopila še predsednica društva Franja Volčič.

Pri Gorjancu smo se odpeljali na avtocesto in po njej do konca. Zavili smo v smeri našega obmorskega mesta Reka. Med potjo smo si s krajšimi odmori ogledovali zanimivosti krajev iz naše kulturne preteklosti. Ogledali smo si tudi staro cerkev v Hrastovljah. Deževati je počasi prenehalo in tako se je dobro razpoloženje kar stopnjevalo. K temu je delno tudi pripomoglo dobro žganje, ki ga je ponudil tovariš Franci.

Tako razpoloženi smo se pripeljali do TITOVEGA mostu. Z zanimanjem smo ga sprva opazovali z avtobusa, nato pa ga prepeljali.

Otok Krk nas je pričakal s toplim soncem. Popeljali smo se po njem do razkošnih hotelov in opazovali kopalce, ki so se gledi na toplem soncu. V istem času pa smo dobili obvestilo, da v Ljubljani in okolici močno dežuje.

Po ogledu mesta Omišalj in okusnem kosilu smo ob 15. uri zapustili otok in se po Titovem mostu zopet odpeljali nazaj. Vozili smo po Jadranski magistrali, preko Gorskega Kotorja, Delnic, Broda na Kolpi in tako prispeli v Kočevje. Po krajšem odmoru smo odšli preko Ribnice in Velikih Lašč ter Ljubljane na Dobrovo.

Izlet je bil prijeten in dobro organiziran. Z petjem narodnih pesmi in partizanskimi smo si razpoloženje še poživili. Šofer je vozil izvrstno, tovarišica, ki je bila vodič pa nam je med potjo razlagala starejšo zgodovino krajev mimo katerih smo se peljali in se trudila, da bi nam bil izlet čim prijetnejši.

K njeni razlagi pa bi pripomnil nekaj pomanjklivosti. O naši polpretekli zgodovini, to je o zgodovini iz NOB ni bilo skoraj nič slišati. Naša zgodovina NOB je bila povsem pozabljena v njihovi zgodovinski razlagi, čeravno so v avtobusu prepevali tudi partizanske pesmi.

Ko smo se npr. približevali zgodovinskemu mestu Kočevje in imeli tam tudi krajši odmor ni bilo omenjeno kaj se je v tem mestu v času NOB dogajalo.

Ne bi mogli kritizirati tovarišice, ki je vodila avtobus, kritizirati bi morali tiste, ki načrtujejo tak program razlage zgodovine in izpuščajo zgodovino, ki je rešila pogina naš slovenski narod.

Lepa hvala vsem, ki so kakor koli pomagali organizirati ta izlet.

JOŽE KOMAT
Dobrova št. 65

KRAJEVNA SKUPNOST KOZARJE LJUBLJANA, Dolgi most 4

razpisuje po členu 56 Statuta krajevne skupnosti KOZARJE prosto delovno mesto

TAJNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI

za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

POGOJI:

Višja ali srednješolska izobrazba ustrezne smeri z vsaj dve leti delovnih izkušenj.

Prednost imajo krajani krajevne skupnosti Kozarje.

Ponudbe pošljite na naslov: Krajevna skupnost Kozarje – Ljubljana, Dolgi most 4

Vloge sprejemamo 15 dni po objavi.

INŠTITUT ZA CELULOZO IN PAPIR LJUBLJANA, Bogiščeva 8

razpisuje 1 štipendijo za študij na šoli za papirniške tehnike.

Kandidati morajo prijaviti priložiti:

- izpolnjen obrazec DZS 8,40
- potrdilo o vpisu v šolo
- spričevalo o uspehu v zadnjem šolskem letu
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem letu

Prednost pri izbiri bo imel kandidat, ki je zaključil 1. letnik ŠCKMP – papirniško usmeritev, s čimboljšim učnim uspehom. Prijave z vsemi navedenimi prilogami bomo sprejemali do 15. 7. 1982.

Kombinacijska križanka

Spodnje besede morate s pravilnim kombiniranjem razvrstiti v lik.

2. črki: AG NA NR OM OR MI RR SY VE TV

3. črke: ADA AIR ATO ENI EOL ILI NAN POP ROD SOS TAR TIT

4. črke: ALOA ARKA ATOS CENT CONA IDOL IREC IRMA ITAL KASA KRIK

MANN META TRTA

5. črke: ARANY ARGUS DEBAR ENARE GIBON LABOT OSTEN OSUNA PAGAT

PASAT RIBAR SPLIT STARE TRATA.

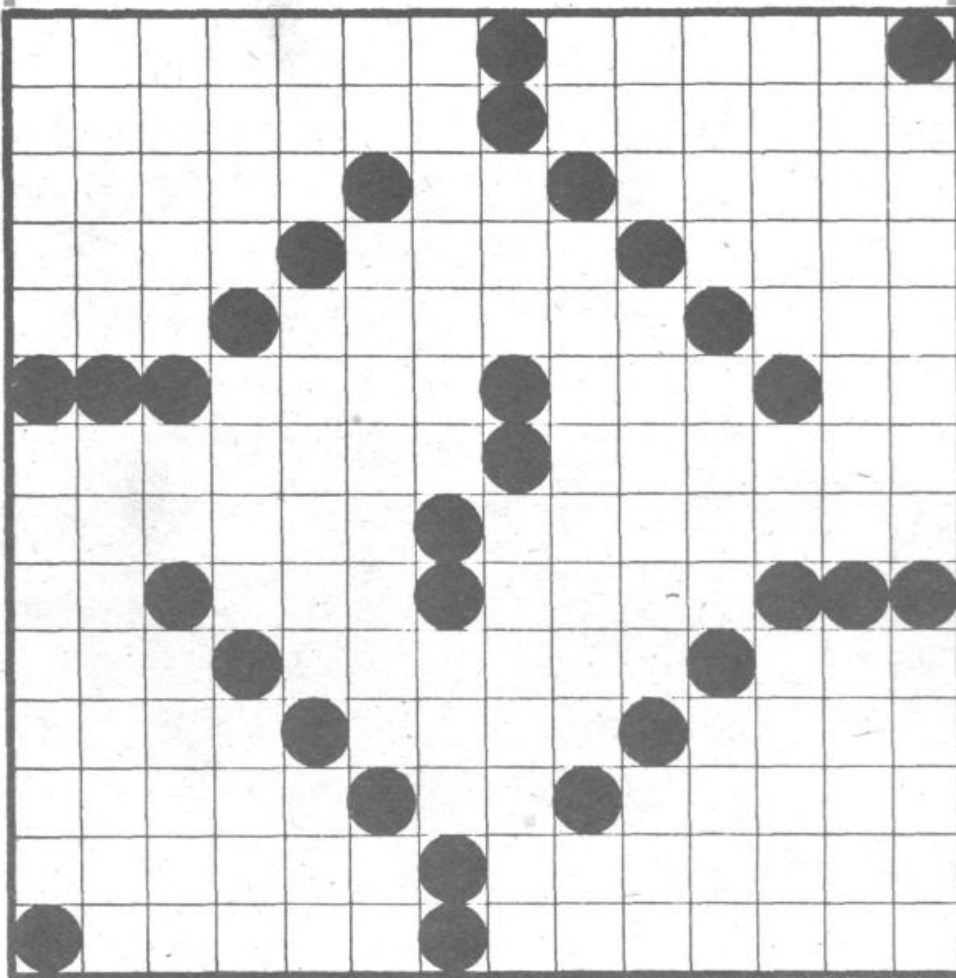
6. črke: ALAROD ANANAS DRAVID MADRID MANIRA MORNAR PARNAS SAR-

TRE

7. črke: FAVORIT FORMANT INDIANA ODREDBA OSTRIGA PRIDIGA RAVENNA

REALIST STRITAR TRAKTAT

8. črke: CANBERRA DAVORINA NARKOMAN TRIPOLIS

NAŠA KOMUNA

GLASILO OK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (predsednik ing. JANEZ ČEMAZAR) IN UREDNIŠKI ODBOR – MILAN BUH, VASJA BUTINA, NINA LEGATČOŽ, JANJA DOMITROVIČ (glavna in odgovorna urednica), ANDREJA GOMEZELJ, JANEZ JAGODIČ, FRANČ KRUMBERGER, tehnični urednik IVAN ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE – LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON 221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN SDK: 50103-673-51173 – ROKOPISOV IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILO PREJEMAJO VSA GOSPODINSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILO NAŠA KOMUNA IZHAJA ŠTIRINAJSTEDNEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

ZAKAJ TAKO?

Kot »bob ob steno«

Akcije družbenopolitičnih organizacij, gospodarske zbornice, sredstev javnega obveščanja, delovnih organizacij zbiranja odpadnih surovin so že tako široke in množične, da bi pričakovali, da smo tudi pri nas končno prešli k popolnemu zbiranju in oddaji odpadnih surovin. Predvsem pa, da vedno izkoristimo sredstva in priprave, ki nam jih dajo na voljo delovne organizacije. Žal v UP UNIPAPIR TOZD Papir servis, Surovini in Dinosu ugotavljajo, da tako ravnanje kot smo ga zabeležili pri novi zgradbi Agrotehnike Grude sploh ni izjemno, ampak kar običajno. Sprašujemo se le, smo res še vedno tako bogati, da trošimo sredstva za naprave, da jih nočemo izkoristiti in raje uporabne papirne odpadke, ki jih sprejemniki tudi plačajo, vržemo v smeti.